

[Erhard Jakobsen.]

end den var i forvejen. Men ingen betænkeligheder — mit parti går med glæde med til at bryde monopolet.

Hvad angår en nyordning, er der kommet mange forslag, og jeg vil også gerne på centrum-demokraternes vegne bringe det forslag frem, som ligner kristeligt folkepartis lidt derved, at vi også mener, at folketingets nuværende repræsentation skal bevares, altså at de i finansudvalget repræsenterede partier, eller man kan godt gå videre og sige: de i folketinget overhovedet repræsenterede partier, skal have én mand hver.

Derudover ville mit parti foreslå 15 folkevalgte, valgt på den måde, at alle licensbetalende lyttere og seere stemte ganske frit, men stemte over en liste, der var fremkommet ved opstilling for det første af de politiske partier, for det andet af de bestående lytterforeninger. Det ville være en liste, der var sammensat af folk, som man kunne sige repræsenterede de interesser, der sammen må siges at være det væsentlige i Danmarks radio. Jeg understreger ikke ligefrem, men jeg beder alligevel om, at det bemærkes: der er i dette forslag ingen plads til medarbejderrepræsentanter. Det er ikke af uvilje over for medarbejderne, men vi finder, at med den dominerende indflydelse, medarbejderne i forvejen har på programpolitikken, er det forkert, at de ydermere skal være med til selv at bedømme deres egen indflydelse ét sted til. Derfor er der ikke plads i vort forslag til medarbejderrepræsentanter.

Udgangspunktet for denne debat er jo, at der i hvert fald de første to år ikke sker noget. Problemet for folketinget i den nærmeste fremtid er, hvad der skal ske i Danmarks radio i de to år, hvor det radioråd har ansvaret, som dette folketing har ansvaret for. Det har ministeren jo også selv lagt op til, og det er en diskussion, som jeg naturligvis meget gerne deltager i. Generelt mener jeg af ministerens bemærkninger at kunne udlede, at ministeren ønsker at uddele anerkendelse til nogle — indirekte dadel til andre. Der er nogle, der har spurgt ministeren om, hvad han mente; det behøver jeg ikke, det er jeg fuldstændig klar over. Jeg vil bare spørge, om den ros, ministeren her uddeler, virkelig er møntet på radiorådets flertal, på de ca. 15-16 personer i radiorådet, væsentligt fremkaldt ved, at venstre og Kristelig

Lytterforening støtter socialdemokratiet og partierne til venstre derfor i næsten alle afstemninger. Er det dem, der er de ansvarsbevidste medlemmer af rådet? Er det dem, der har nedstemt den kritik, der er ført frem fra 6, 7, 8 andre medlemmer vel i 19 af 20 tilfælde, der er de ansvarsbevidste medlemmer? Det var ikke hr. Poul Dam, jeg spurgte, det var ministeren.

Ministeren omtaler formandens ledelse osv. Anerkender ministeren hermed en tendens hos formanden og det bestående flertal til for det første tidsmæssigt at begrænse mulighederne for kritik — der bliver mindre og mindre plads på radiorådsmøderne til kritik, tiden er indskrænket — for det andet tendensen til at begrænse kritiske medlemmers muligheder for at få de oplysninger, som radiorådet selv vil kræve de pågældende medlemmer er i besiddelse af, før de fremsætter deres kritik? Ligger der i ministerens ros til formanden og de såkaldt ansvarsbevidste, at man anerkender, at de radiorådsmedlemmer, der ifølge loven har til opgave kritisk at følge udsendelserne for at se, om de er i overensstemmelse med givne regler, altså kun skal have de oplysninger, som et flertal i radiorådet mener de skal have, for sådan er situationen ved at blive i radiorådet? Men ministeren får jo en sag til udtalelse, og det er måske i den forbindelse, svaret skal gives.

Jeg forstår på ministerens udtalelser, at ministeren stort set er tilfreds med den udvikling, Danmarks radios udsendelser har haft gennem de seneste 5, 6, 7 år. Jeg er i tvivl om, hvorvidt denne tilfredshed dækkes af et flertal her i tinget. Jeg er derimod ikke i tvivl om, at den absolut ikke dækkes af et flertal i befolkningen; det er der mange tegn på, og de har været nævnt tidligere. Der er ikke spor tvivl om, at utilfredsheden med den linje, der blev indledt i midten af 1960'erne i Danmarks radio, og som er ved at være ført ud næsten i sin yderste konsekvens, er meget, meget stor, og der er ikke tvivl om, at vi kommer til at tage et opgør i radiorådet i den nærmeste tid; dette opgør skal de otte, som har været omtalt tidligere, nok være med til at sørge for kommer, og så må folketinget jo se, hvilket resultat det fører til.

Der har både nu og tidligere været talt om uafhængighed. Ministeren har nu som